

Unit 2: Cycle of Anarchy MAP

Shmuel Beis 2-4

Unit 2.1 Game by the Pool (Perek 2)

Context

1. South Africa's Violent Road to Real Democracy, CHARLES LANE, May 2, 1994¹

“

A woman hurries by, carrying a table on her head and a baby on her back. She is joining thousands of others made into refugees by the fighting. A wiry, unshaven man emerges from a hiding place. He pokes through the smoldering remains of a shack, but there's not much left other than cinders. I ask him what happened. "Plenty of people came from over there," he says, pointing in the direction of Inkatha's turf. Fortunately, he wasn't home at the time. "I sleep in the bush," he explains. "I can't sleep in the house. Inkatha is coming." I ask his name. He freezes with fear, then flees. The sun rises higher in the sky, bathing the little homes in a soft red light. The glow illuminates charred interiors: every dwelling on this hilltop, astride ANC and Inkatha territory, has been gutted by fire and abandoned.

...



In electoral terms, the most important phenomenon among whites is last-minute jitters. In supermarkets in white suburbs, canned goods, flashlight batteries and other staples are being snapped up in panic buying: rumors of a post-election looting spree by blacks have swept the white community. Some suburbanites are even preparing to use the contents of their swimming pools as emergency drinking water.

The majority of whites are resigned to the coming revolution. A significant minority welcomes it. But many are deeply frightened. For many whites (and blacks, too), March 28, Bloody Monday, was a post-apartheid nightmare come true. On that day violence erupted during a march of 20,000 pro-Inkatha Zulus through Johannesburg. Fifty-three people died. Several were killed by the Zulu marchers. The majority, however, were

¹ <https://newrepublic.com/article/120502/violence-south-africa-after-end-apartheid>

Zulus killed in a shoot-out begun by the ANC. The ANC claims that the Zulu royalists, armed with cultural weapons—spears, clubs and sticks—as well as guns, were trying to storm its headquarters. Though it is true that the rally was poorly policed and highly provocative, neutral witnesses say the ANC opened fire without being attacked. In a display of raw political self-interest that dismayed even some ANC supporters, Mandela refused to let the police search the ANC building after the fight.

David Enters Chevron and is Crowned (2:1-4)

Why do we need to know about David's marriage now?

2. Malbim, 2:3

ויעל סיפר כי אחר שהגיעהו דבר ה' לא פחד מאומה ולקח עמו תיכף את נשיו, מה שלא היה עושה זה אם היה עוד איזה ספק ופחד בלבו :

Why didn't David just decide to be king unilaterally?

3. Malbim, 2:2

וישאל דוד אחר שספר עד הנה כי דוד לא החזיק מלכות בחזקה כעבד מורד באדוניו לא בתחלתו כי נמשח על פי נביא, ולא בחיי שאול שהיה נכנע לפניו כעבד נאמן, ולא ברדפו אותו כי נפל אויבו שני פעמים בידו ולא שלח ידו במשיח ה', ולא גם אחרי מותו כי הרג את המבשר מיתתו וספד גם קונן עליו, יספר כי גם עתה לא היה בדעתו לשוב ולבקש עטרה, וחשב אולי יגיע המלכות לבן שאול, ואולי לא הגיע עדיין הזמן שימלוך, ואז הלא יהיה בסכנה בשובו לארץ, ולא עשה דבר עד נמלך באלהים, ושאל אם ישוב ולאיזה מקום ישוב, ולא סמך על עצתו ושכלו, כי זה היה מעלת דוד נגד שאול, שהשליך על ה' יהבו :

How do they have the right to crown him? Was there a prophet?

4. Malbim, 2:4

ויבואו והנה נתקיים דבר ה', כי אנשי יהודה משחו אותו למלך, כי מלכות הכללי לא היה עדיין זמנו כי היה ראוי לצאת שני מלכים מבנימין כמ"ש ומלכים מחלציק יצאו כדברי חכמינו זכרונם לברכה ויספר עוד, כי בצדקו לא נהג כיתר שרים המולכים תחת אדוניהם שדרכם להרוג כל אוהבי מלכם ולמחות כל זכר למו למען תתקיים מלכותם

David and Yavesh Gilad (2:5-7)

What was David offering them?

5. Malbim, 2:6

וגם אנכי וכו' הודיעם בל יפחדו על הסכנה שיגיעם על זה בקל מן הפלשתים

Do they respond to his bridge building?

6. Malbim, 2:8

על הגלעד שבאמת אנשי יביש גלעד היו אוהבי שאול ואחר כך המליכו

Avner and Ish Boshes(2:8-11)

Why was Avner doing this?

7. Radak, 2:8

ויעבירוהו מחנים. רצה להמליכו תחלה מעבר הירדן והעבירוהו מחנים כי הוא מצוע גבול שני שבטים וחצי שהרי מחנים גבול בני גד וגבול בני מנשה ואף על פי שידע אבנר כי דוד נמשח למלך על ידי שמואל היה מתחזק להעמיד עדיין מלכות שאול כפי כחו, ובמדרש ויאמר אלהים אל יעקב אני אל שדי פרה ורבה וגו' אמרו מכאן דרש אבנר

וקרב לאיש בשת בן שאול אמר הכתוב ומלכים מחלצין יצאו ועל בנימן נאמר שלא נולד עדיין ועד עכשיו לא עמד מבנימן אלא שאול לפיכך לקח איש בשת וימליכהו אל הגלעד וגו':

Who is Avner?

8. I Shmuel 14:50-52

וַיְהִי בְּנֵי שְׂאוּל יוֹנְתָן וַיִּשָׁי וּמִלְכִי־שׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בָנָתָיו שֵׁם הַבְּכִירָה מֵרֵב וְשֵׁם הַקְּטָנָה מִיָּקָל:
וְשֵׁם אִשְׁתׁ שְׂאוּל אַחִינֹעַם בַּת־אֲחִימֶעַץ וְשֵׁם שַׂר־צָבָאוּ אַבְיָר בֶּן־נֹר דָּוִד שְׂאוּל:
וְקִישׁ אֶבְי־שְׂאוּל וְנֹר אֶבְי־אֲבָנָר בֶּן־אֲבִיָּאל:

9. I Shmuel 26:14

וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל־הָעָם וְאֶל־אֲבָנָר בֶּן־נֹר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶנּוּ אֲבָנָר וַיַּעַן אֲבָנָר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה קִרְאתָ אֶל־הַמֶּלֶךְ:

Why was he reaching out to Avner?

10. Radak, ad loc.

ובדרש אמר לו דוד מה יש לך לענות אבנר הרי אמרת על המערה אילו היה עושה מאומה היינו נכנסין לשם ומחתכין אותו אבר אבר או שמא אימר בסיר' הוקרע החנית וצפחת מה יש לך לענות הלא תענה אבנר לא היה לך לענות דבר ונעשה כאלם הדא הוא דכתיב האמנם אלם צדק תדברון:

Unit 2.2 Game by the Pool

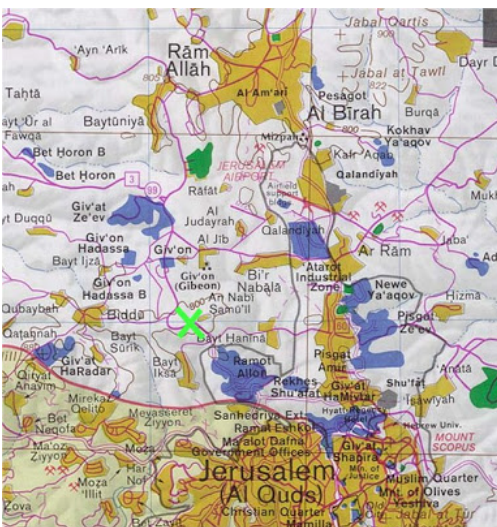
The Wrestling Match (2:12-17)

What is a breicha?



Why Givon?

11. Breicha Givon Today



12. II Shmuel 4:12

וַיִּצְוֵה דָוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגוּם וַיִּקְצְצוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
 רַגְלֵיהֶם וַיַּתְּלוּ עַל־הַבְּרֵכָה בְּחֶבְרוֹן וְאֵת רֹאשׁ אִישׁ־בִּשְׁתֵּי
 לְקָחוּ וַיִּקְבְּרוּ בְּקֶבֶר־אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן: (פ)

David gave orders to the young men, who killed them; they cut off their hands and feet and hung them up by the pool in Hebron. And they took the head of Ish-bosheth and buried it in the grave of Abner at Hebron.

Why were they playing this game?

I Shmuel 17:8

וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל-מַעֲרַכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תִצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה הַלּוֹא אָנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׂאוֹל בְּרוּ-לָכֶם אִישׁ וַיֵּרֵד אֵלָי:

He stopped and called out to the ranks of Israel and he said to them, “Why should you come out to engage in battle? I am the Philistine [champion], and you are Saul’s servants. Choose one of your men and let him come down against me.

13. Chida, 2:14

יקומו נא הנערים. אבנר רצה לקחת זה לסימן כי דוד נמשח למלך על יהודה ואיש בשת על ישראל ובה יודע למי נאה המלוכה לכך בחר י"ב נערים מכל צד לרמז שכל כת אומרת שאדון שלו ימלוך על י"ב שבטים וכשנהרגו הכל לא ניכר הדין עם מי ולכן ותהי המלחמה קשה. ואח"ך כאשר הצליח צד דוד על זה בטח עשהאל והיה רוצה להמית אבנר שהוא מעבד מלכות דוד על כל ישראל. מפרשים. ולפ"ז אפשר דנתחזק עשהאל ובדיק בשמיה עשה אל כי מלכות דוד נעשה מהאל יתברך

Avner and Asael (2:18-23)

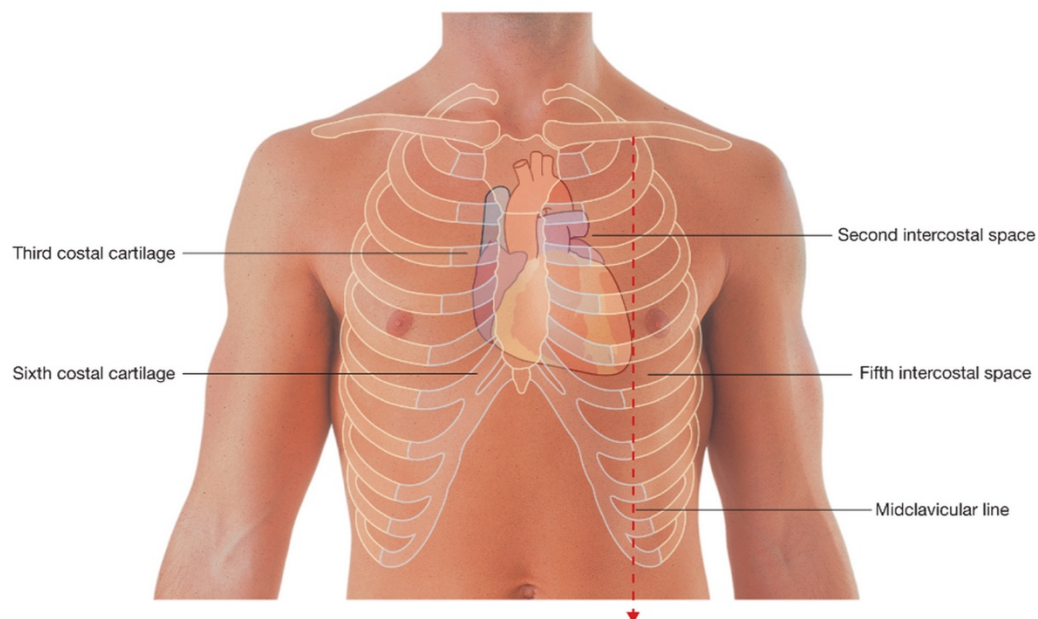
What is the fifth rib?

14. Talmud Bavli, Sanhedrin 49a

לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי שלו ([שמואל ב ג](#), [צ](#)) ויכהו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבד תלויין בו

The Gemara asks: What is the meaning of “to speak with him quietly [basheli]”? Rav Yehuda says that Rav says: He took him aside to speak to him by way of deception [shalu]. As for what is stated: “And Abner smote him with the butt end of the spear in the ḥomesh” (II Samuel 2:23), Rabbi Yoḥanan says: He hit him in the fifth [ḥamishit] rib, the place where the gallbladder and liver hang.





Cessation (2:24-32)

Why the skewed numbers?

15. Chida, 2:31

שלוש מאות וששים. אפשר לרמוז דכשתסיר עשרים שכנגדם מתו גם מעבדי דוד י"ט ועשהאל. ישארו ש"ם רמז כי זה מעשה הש"ם כי מלכות דוד מאתו יתברך:

Who is culpable in this case?

16. Talmud Bavli, Sanhedrin 49a

(שמואל ב ג, כו) ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבור הסירה מאי בור הסירה אמר רבי אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג (שמואל ב ג, כז) ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי אמר רבי יוחנן שדנו דין סנהדרי א"ל מ"ט קטלתי לעשאל עשאל רודף היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכילי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה

The verse states: "And Joab took him aside in the gate to speak with him quietly" (II Samuel 3:27). Rabbi Yoḥanan says: Joab judged Abner according to the halakha of the Sanhedrin, which would sit in judgment by the gate of the city. How so? Joab said to Abner: What is the reason that you killed Asahel? Abner said to him: Asahel was pursuing me with the intention to kill me, and therefore he had the status of a pursuer, whom I had the right to kill in self-defense. Joab said to Abner: Even so, you could have saved yourself by wounding one of his limbs. Abner replied: I was not able to do so as I was running and could not aim with precision. Joab said to him: Now seeing that you were able to aim and hit him precisely in the fifth rib, could you not have successfully aimed at one of his limbs?

Why did Yoav call off the assault?

17. Metzudos, 2:28

ויתקע. לרמז שיעמדו ולא ירדפו עוד, ושמעו אליו ולא יספו עוד להלחם.

Unit 2.3 Political Marriages



David's Sons (II Shmuel 3:1-5)

Why now?

The Ritzpah Case (II Shmuel 3:6-11)

Is this just a threat?

18. Metzudos 3:9

כה יעשה. הוא ענין שבועה, וכהנה הרבה במקרא:
כאשר נשבע ה'. להמליכו על כל ישראל:
אעשה לו. לדוד, לסייעו על דבר המלוכה:

Who Was Ritzpah?

19. II Shmuel 21:6-14

ויאמר המלך, אני אתן. **ב כא, ז** ויחמל המלך, על-מפיבשת בן-יהונתן בן-שאול; על-שבעת יהנה, אשר בינתם--בין דוד, ובין יהונתן בן-שאול. **ב כא, ח** ויקח המלך את-שני בני רצפה בת-איה, אשר ילדה לשאול, את-ארמני, ואת-מפבשת; ואת-חמשת, בני מיכל בת-שאול, אשר ילדה לעדריאיל בן-ברזלי, המחלתי. **ב כא, ט** ויתנם ביד הגבעונים, ויקיעם בהר לפני יהנה, ויפלו שבעתים (שבעתם), יחד; והם (והמה) המתו בימי קציר, בראשנים, תחלת (בתחלת), קציר שערים. **ב כא, י** ותקח רצפה בת-איה את-השק ותטהו לה אל-הצור, מתחלת קציר, עד נתד-מים עליהם, מן-השמים; ולא-נתנה עוף השמים לנוח עליהם, יומם, ואת-חית השדה, לילה. **ב כא, יא** ויגד, לדוד, את-אשר-עשתה רצפה בת-איה, פלגש שאול. **ב כא, יב** וילך דוד, ויקח את-עצמות שאול ואת-עצמות יהונתן בנו, מאת, בעלי יביש גלעד--אשר גנבו אתם מרחב בית-שו, אשר תלוס (תלאום) שם הפלשתים (שמה פלשתים), ביום הכות פלשתים את-שאול, בגלבע. **ב כא, יג** ויעל משם את-עצמות שאול, ואת-עצמות יהונתן בנו; ויאספו, את-עצמות המוקעים. **ב כא, יד** ויקברו את-עצמות-שאול ויהונתן-בנו בארץ בנקמו בצלע, בקבר קיש אביו, ויעשו, כל אשר-צוה המלך; ויעתר אלהים לארץ, אחרי-כן.



Who Was Avner?

20. I Shmuel 10:12-16

א י, יב ויען איש משם ויאמר, ומי אביהם; על-כן היתה למשל, הגם שאול בנבאים. **א י, יג** ויכל, מהתנבות, ויבא, הבמה. **א י, יד** ויאמר דוד שאול אליו ואל-נערו, אן הלכתם; ויאמר, לבקש את-האתנות, ונראה כי-אין, ונבוא אל-שמואל. **א י, טו** ויאמר, דוד שאול: הגידה נא לי, מה-אמר לכם שמואל. **א י, טז** ויאמר שאול, אל-דודו, הגד הגיד לנו, פי נמצאו האתנות; ואת-דבר המלוכה לא-הגיד לו, אשר אמר שמואל.

21. I Shmuel 14:50

א יד, נ ושם אשת שאול, אחינעם בת-אחימעץ; ושם שר-צבאו אביגר, בן-נר דוד שאול.

22. Oz Melech, page 149

התבוננות באויבו הגדול של אבנר, יואב, מלמדת שיש ביניהם דמיון רב. שניהם שרי-צבא בראשיתה של המלוכה, ושניהם מצטיינים ב"פטריוטיות פנאטית", בנאמנות קיצונית. הם מגויסים לחלוטין בגופם, ברוחם ובכל מאודם, לנושא אחד בלבד - המלכות. והדגש הוא על המלכות יותר מאשר על המלך - על שאול ודוד כפרטים.



נראה כי המלכות, במיוחד בשעת יצירתה, זקוקה לכוח שכזה. היא בנויה על נאמנות וצייתנות, על שעבוד כל הכוחות לאומה ולמלכה: **כל-איש אשר-ימרה את-פיך ולא-ישמע את-דבריך לכל אשר-תצוו יומת** - רק חזק ואמץ!¹⁷ את התפקיד שמילא יואב אצל דוד בהקמת מלכותו לדורות, מילא אבנר אצל שאול. אין זו השתעבדות לאיש אלא לרעיון, לאידיאל הממלא את כל רוחו של האדם.

Betrayal and Michal as the Bargaining Chip (II Shmuel 3:12-21)

What about his devout loyalty to Binyamin?

23. Rashi 3:12

למי ארץ. לשון שבועה, במי שהארץ שלו דבר אחר: תחתיו, שמו הזכיר תחלה באגרת, ואחר כך הזכיר שם דוד, ולכך נעש, כתב: ממני אבנר שר צבא ישראל, לדוד מלך ישראל, שלום:

How can he marry her after her relationship with Palti?

24. Responsa Rashba 10

וכמו שאמרו שם ביצמות²⁴ פתוי דקטנה אונס הוא. ולפיכך
 אם היחה מיכל סטרה שנשאת אלל פלטי צהחר מחמת
 שקדושי דוד אינן קדושין וכמו שהיה שאלו סבור אף היא
 אנוסה היחה ולפיכך מותרת לחזור לו²⁵. ועוד ששאלו היה
 מכריחה צכך והרי היא אנוסה גמורה והיא קרקע עולם
 היא²⁶ ועל כרחה נבעלת, וכענין שאמרו באסתר שהיחה נשאת
 למרדכי ואף על פי כן עומדת מחיקו של אחשורוש וטובלת
 יעומדת בחיקו של מרדכי וכמו שאמרו במגלה²⁷. ועוד אפשר

25. Talmud Bavli, Sanhedrin 19b

כתיב פלטי וכתיב פלטיאל אמר ר' יוחנן פלטי שמו ולמה נקרא שמו פלטיאל שפלטו אל מן העבירה מה עשה נעץ חרב בינו לבינה אמר
 כל העוסק בדבר זה ידקר בחרב זה

The Gemara cites a tradition with regard to Palti, son of Laish: **It is written** in one place **“Palti”** (I Samuel 25:44), **and it is written** in another place **“Paltiel”**(II Samuel 3:15). **Rabbi Yoḥanan says: Palti was his real name, and why was his name called Paltiel? To teach that God [El] saved [pelato] him from the sin,** by giving him the insight that he may not touch Michal, understanding that she was still David’s wife and therefore forbidden to him. **What did he do? He embedded a sword in the bed between him and her, and said: Anyone who engages in this matter, i.e., sexual intercourse, should be stabbed by this sword.**

והכתיב (שמואל ב ג, טז) וילך אתה אישה שנעשה לה כאישה והכתיב (שמואל ב ג, טז) הלך ובכה על המצוה דאזיל מיניה עד
 בחורים שנעשו שניהם כבחורים שלא טעמו טעם ביאה

The Gemara challenges this: **But isn’t it written: “And her husband went with her,** weeping as he went, and followed her to Bahurim” (II Samuel 3:16), referring to Palti as Michal’s husband? The Gemara responds: This means **that he became like a husband for her** through his affection and concern for her. The Gemara counters: **But isn’t it written** in that very verse: **“weeping as he went”?** If from the outset he thought that she was David’s wife, why was he crying? The Gemara responds: He was weeping **about the mitzva that left him,** as from now on, he would receive no reward for restraining his desire. The end of the verse says that they went **“to Bahurim,”** meaning **that they both became like young men [bahurim] in that they did not taste sexual intercourse** at all.

... אמר רבי יוחנן מאי דכתיב (משלי לא, כט) רבות בנות עשו חיל ואת עליית על כולנה רבות בנות עשו חיל זה יוסף ובוועז ואת עליית
 על כולנה זה פלטי בן ליש

Rabbi Yoḥanan says: What is the meaning of that which is written: “Many daughters have done valiantly, but you excel above them all” (Proverbs 31:29)? “Many daughters have done valiantly”; this is a reference to **Joseph and Boaz. “But you excel above them all”;** this is a reference to **Palti, son of Laish,** who exceeded Joseph and Boaz in restraint, as discussed above.

26. Chomas Anach, ad loc.

חומת אנך על שמואל ב ג: יד: א:

תנה את אשתי. שהנביאים אמרו לו שלא נגע בה פלטי הרשב"א ז"ל בתשובה סימן יו"ד. והגם שהיה לו רוח הקדש וגם הוא ידע. אין אדם נאמן על ידי עצמו. וכמש"ל:

Why Michal?

27. Malbim 3:13

אך דבר אחד וכו' באשר חשב דוד מחשבות מראש ועד סוף שלא ידמה כעבד מורד באדוניו שמשמיד בית אדוניו ומולך תחתיו בחזקה, רק כתופס מלכות על פי נביא ועל פי דין ובהסכמת ישראל וזקניהם, רצה שישב לו את מיכל, שמצד זה הוא חתן המלך אשר לפניו, ויש לו זכות במלוכה גם מצד שאול, וגם רצה שלא יתראה שאבנר בא לפניו כשר המורד במלכו רק שהולך להוליך אליו את אשתו ברשות אדוניו שילך אתה הראש והנכבד בבית אביה וטרם יביאנה לפניו יראה פניו, וזה שכתוב

Is there space for Ish Boshes in this equation?

28. Metzudos 3:18

מצודת דוד על שמואל ב ג' יח: א:

ועתה עשו. רצה לומר: הואיל ובת שאול נשואה לו, גם הוא נחשב מבית שאול, לזאת עשו כאשר בקשתם מאו, כי ה' אמר וכו', ולזאת גם ידי עמו, וחפץ אני בו מבין כל בית שאול:

Unit 2.4 Seeking Favor



Murder of Avner (II Shmuel 3:22-30)



What conversation did Yoav engage Avner in to distract him?

29. Talmud Bavli, Sanhedrin 49a

(שמואל ב ג. כז) ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי אמר רבי יוחנן שדנו דין סנהדרי א"ל מ"ט קטלתיה לעשאל עשאל רודף היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכילי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה

The verse states: **“And Joab took him aside in the gate to speak with him quietly”** (II Samuel 3:27). **Rabbi Yoḥanan says: Joab judged Abner according to the *halakha* of the Sanhedrin**, which would sit in judgment by the gate of the city. How so? Joab said to Abner: **What is the reason that you killed Asahel?** Abner said to him: **Asahel was pursuing me with the intention to kill me, and therefore he had the status of a pursuer**, whom I had the right to kill in self-defense. Joab said to Abner: **Even so, you could have saved yourself by wounding one of his limbs.** Abner replied: **I was not able to do so** as I was running and could not aim with precision. Joab said to him: **Now seeing that you were able to aim and hit him precisely in the fifth rib, could you not have successfully aimed at one of his limbs?**

לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי שלו (שמואל ב ג. כז) ויכהו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבד תלויין בו

The Gemara asks: What is the meaning of **“to speak with him quietly [*basheli*]”**? **Rav Yehuda says that Rav says: He took him aside to speak to him by way of deception [*shalu*]**. As for what is stated: **“And Abner smote him with the butt end of the spear in the *homesh*”** (II Samuel 2:23), **Rabbi Yoḥanan says: He hit him in the fifth [*hamishit*] rib, the place where the gallbladder and liver hang.**

Did he really die in the blood of Asael?

30. Malbim, 3:27

וימת בדם עשהאל שרק זאת היה הסבה להריגתו לא איזה חשד ולטובת המלך :

What is the curse of David?

31. Malbim, 3:29

ואל יכרת מבית יואב זב ומצורע, אמרו חכמינו זכרונם לברכה (עדיית פ"ב מ"ט) כי בחמשה דברים האב זוכה לבניו מצד זכותו בנוי בחכמה בעושר בכח ובימים, ואמר כי יואב אבד זכותו, ותחת הכח אמר זב, ותחת הנוי מצורע, ותחת החכמה מחזיק בפלך, (שאיין יודע להתפרנס רק ממטוה כנשים שאין חכמה לאשה אלא בפלך), ותחת האורך ימים נופל בחרב, ותחת העושר חסר לחם :

Was Yoav vindicated for this judgement?

32. Talmud Bavli, Sanhedrin 49a

(שמואל ב ג, כו) ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבור הסירה מאי בור הסירה אמר רבי אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג

§ The verse states: “**And Joab went out from David, and sent messengers after Abner, and they brought him back from Bor Sirah**” (II Samuel 3:26). The Gemara asks: **What** is the meaning of the name **Bor Sirah**? **Rabbi Abba bar Kahana says: A well [bor] and a thorn [vesira] caused Abner to be killed.** Abner became liable to be killed when he failed to take advantage of two opportunities to bring about a reconciliation between King Saul and David. First, when David cut off a corner of Saul’s robe after he entered a cave in order to relieve himself, and second, when David found Saul sleeping and took the jug of water and the spear from next to his head. Rather than tell Saul that David could have killed him and refrained from doing so, Abner suggested to Saul that his robe may have been torn by a thornbush and that his jug of water may have been taken by one of his own men. These two incidents are alluded to by the words *bor*, well, i.e., jug of water, and *sira*, thornbush.

33. Ralbag, 3:27

והנה המית יואב את אבנר במרמה כי הביאו תוך השער לדבר אתו בשלוח ובבטחון והכהו אל החומש להנקם ממיית עשאל אחיו :

34. Rashi, 3:27

אל תוך השער. לפני סנהדרין, להשפט על דם עשהאל אחיו :

David’s Response and Eulogy (II Shmuel 3:31-39)

Does David accuse them publicly of murder?

35. Metzudos David 3:34

ידיך לא אסורות. היות רבות פעמים יקרה, יקחו בשבי שר וגדול ויאסרו ידיו ורגליו ויהרגוהו בסוף בחרב בזולת מלחמה, לזה אמר הלא ידיך לא היו אסורות וכו', כי לא נלקחת בשבי, ומדוע אם כן הרגוך בחרב בזולת מלחמה:

כנפול וגוי. כאומר עם היות כי מעולם לא נעשתה כדבר הזה להמית שר וגדול בחרב זולת מלחמה, הנה לפעמים נעשתה על ידי בני עולה, וכמו כן נפלת גם אתה, כאשר יפול הנופל לפני בני עולה, כי גם בני צוריה לבני עולה יחשבו:

Why won’t David eat bread?

36. Malbim, 3:36

וכל העם הכירו רצה לומר יען שבכל זה עדיין היה מקום לאמר שדוד עשה כל זה בערמה שלא יקצפו ישראל עליו על שצוה להרגו לכן אמר שכל העם הכירו שלא היה בזה רמאות כי האמת ניכר והזיוף אי אפשר להעלימו מכלל העם,
ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב, כי המעשה הנעשה בתום ובישרת לבב תמצא חן בעיני כל, לא כן הזיוף, והנה היה פה דברים שהיה ראוי שיערערו עליהם כמו מה שבזה כבוד המלוכה לצאת אחרי המטה ולקונן, ובכ"ז ככל אשר עשה היה טוב בעיני כולם וזה סימן שהיה מעשה אמת לא בלב ולב (גם ימליץ שאי אפשר שהיה זה זיוף לפייס את העם,

Why doesn't David do anything about the bnei Tzerua now?

37. Malbim 3:39

נגד הקשה ממני שהם בני צרויה שאיני יכול לעשות בהם משפט כראוי לרוצחים, ואם היה אבנר חי כבר היה מחזק ידי והייתי יכול לעמוד בפני בני עולה, ומזה תדעו כי אבדנו הרבה במיתתו, שלא נשאר איש כמוהו יחזיק ידי נגד בני צרויה שהם ישארו שרי הצבא בהכרח, ולא אוכל לעשות בהם משפט, (שהגם שלא יכול לדונם בסנהדרין שלא היה שם התראה היה יכול להמיתם ממשפט המלך) ואחר שאי אפשר לעשות משפט בארץ
ישלם ה' לעושה הרעה כרעתו נשאר הדבר אל דינא רבא דין שמים, (וכן אמרו חכמינו זכרונם לברכה דהא דאסור למסור דין לשמים הני מילי בדאית ליה דינא בארעא) :

Perek 4

Rechav and Baana (II Shmuel 4:1-3)

Why did they flee?

38. Rashi 4:3

ויברחו הבארתים. כשמת שאול, שעזבו בני ישראל הערים שסביבות פלשתים, כמו שאמור למעלה, אז ברחו הבארתים:

Mefiboshes (II Shmuel 4:4)

Why do we need to know about mefiboshes now?

39. Rashi 4:1

וליהונתן בן שאול. מונה והולך איך נשבת מלכות מבית שאול, הוא ובניו נהרגו, וזה הנשאר, הרגוהו על משכבו, ובנו של יהונתן נפל ויפסח:



Murder (II Shmuel 4:5-8)

How many people did they murder?

40. Malbim 4:6

והנה באו פסוק זה הוא מאמר מוסגר, רצה לומר והם כבר עשו רצח כזה שבעבורו ברחו אז מן הארץ לגת, כי עוד בהיותם שרי גדודים באו עד תוך הבית של לקחי חטים(בית המיוחד לסוחרי חטים) ויכוהו (את בעל הבית) אל החומש, וזה היה הסבה שרכב ובענה נמלטו לגת (כמו שנזכר בפסוק ג) :

Why are they doing this?

41. Malbim, II Shmuel 4:6-7

(ו) והנה באו. פסוק זה הוא מאמר מוסגר, ר"ל והם כבר עשו רצח כזה שבעבורו ברחו אז מן הארץ לגת, כי עוד בהיותם שרי גדודים באו עד תוך הבית של לקחי חטים (בית המיוחד לסוחרי חטים) ויכוהו (את בעל הבית) אל החומש, וזה היה הסבה שרכב ובענה נמלטו לגת (כמו שנזכר בפסוק ג):

(ז) ויבואו. ר"ל שני הרוצחים האלה שכבר עשו רצח כזה מקדם, הן המה שהרגו את המלך ג"כ באופן זה, שבאו הבית והוא שוכב על מטתו, (שכאשר חשבו שבעת הצהרים ישכב כן היה), ויכוהו וימיתוהו. והנה כ"ז מורה שהיה איש בושט בטוח, לא פחד שיקום איש עליו, דאל"כ היה מעמיד שומרים ולא היו מניחים לאלה ליכנס עד חדר משכבו:

David's Response (II Shmuel 4:9-12)

What is David proving?

42. Radak, II Shmuel 4:12

(יב) ויתלו על הברכה - כדי שיראום בני אדם וידעו כי דוד ביושר לבבו נקם נקמ' בית שאול ואף על פי שהיו אויביו:

43. Ralbag, Perek 3

והסבה השנית כדי שיכירו ישראל כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר כי היה זה ממה שירחיקם מאד להמליכו עליהם ר"ל בראותם כי המית שר וגדול כמהו:

דְּמֵי-מִלְחָמָה, בְּשָׁלֶם; וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה,
בְּחַגְרָתוֹ אֲשֶׁר בְּמַתְנָיו, וּבְנִעְלוֹ, אֲשֶׁר בְּרִגְלָיו.

6 Do therefore according to thy wisdom, and let not his hoar head go down to the grave in peace.

Amasa and Yoav

2. II Shmuel 19:12-14

יב וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד, שָׁלַח אֶל-צְדוֹק וְאֶל-אַבִּיחַתָּר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר,
דַּבְּרוּ אֶל-זִקְנֵי יְהוּדָה לֵאמֹר, לָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים לְהָשִׁיב
אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ; וּדְבַר, כָּל-יִשְׂרָאֵל, בָּא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֶל-
בֵּיתוֹ.

12 And king David sent to Zadok and to Abiathar the priests, saying: 'Speak unto the elders of Judah, saying: Why are ye the last to bring the king back to his house?--For the speech of all Israel was come to the king, to bring him to his house.--'

יג אַחֵי אַתֶּם, עֲצָמִי וּבִשְׂרִי אַתֶּם; וְלָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים,
לְהָשִׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ.

13 Ye are my brethren, ye are my bone and my flesh; wherefore then should ye be the last to bring back the king?

יד וְלַעֲמָשָׂא, תִּמְרוּ, הֲלוֹא עֲצָמִי וּבִשְׂרִי, אַתָּה; כִּי נַעֲשֶׂה-לִּי
אֱלֹהִים, וְכִי יוֹסִיף, אִם-לֹא שׂוֹר-צָבָא תִּהְיֶה לְפָנַי כָּל-
הַיָּמִים, תַּחַת יוֹאָב.

14 And say ye to Amasa: Art thou not my bone and my flesh? God do so to me, and more also, if thou be not captain of the host before me continually in the room of Joab.'

3. II Shmuel 20:4-10

ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-עֲמָשָׂא, הֲזַעַק-לִי אֶת-אִישׁ-
יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים; וְאַתָּה, פֹּה עֹמֵד.

4 Then said the king to Amasa: 'Call me the men of Judah together within three days, and be thou here present.'

ה וַיֵּלֶךְ עֲמָשָׂא, לְהִזְעִיק אֶת-יְהוּדָה; וַיִּיחַר (וַיִּוָּחַר),
מִן-הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעֲדוּ. {ס}

5 So Amasa went to call the men of Judah together; but he tarried longer than the set time which he had appointed him. {S}

ו וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-אַבִּישַׁי, עֲתָה יָרַע לָנוּ שֶׁבַע בָּן-
בְּכָרִי, מִן-אַבְשָׁלוֹם; אַתָּה קַח אֶת-עַבְדֵי אֲדֹנָיְךָ, וַיִּרְדְּף
אַחֲרָיו--פֶּן-מֵצֵא לוֹ עָרִים בְּצִרְוֹת, וְהִצִּיל עַיִנָּנוּ.

6 And David said to Abishai: 'Now will Sheba the son of Bichri do us more harm than did Absalom; take thou thy lord's servants, and pursue after him, lest he get him fortified cities, and escape out of our sight.'

ז וַיֵּצְאוּ אַחֲרָיו אַנְשֵׁי יוֹאָב, וְהַכֵּרֶתִים וְהַפִּלְתִּים וְכָל-
הַגִּבּוֹרִים; וַיֵּצְאוּ, מִירוּשָׁלַם, לְרִדְּפוֹ, אַחֲרָיו שֶׁבַע בָּן-
בְּכָרִי.

7 And there went out after him Joab's men, and the Cherethites and the Pelethites, and all the mighty men; and they went out of Jerusalem, to pursue after Sheba the son of Bichri.

ח הֵם, עִם-הָאֲבָן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן, וַעֲמָשָׂא, בָּא
לְפָנֵיהֶם; וַיּוֹאָב חֲגוּר מְדוּ לְבָשׁוֹ, וְעָלוּ חֲגוּר חֲרָב
מִצַּמְדֹת עַל-מַתְנָיו בְּתַעֲרָה, וְהוּא יָצָא, וַתִּפֹּל. {ס}

8 When they were at the great stone which is in Gibeon, Amasa came to meet them. And Joab was girded with his apparel of war that he had put on, and thereon was a girdle with a sword fastened upon his loins in the sheath thereof; and as he went forth it fell out. {S}

ט וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְעֲמָשָׂא, הֲשָׁלוֹם אַתָּה אָחִי; וַתִּחַזַּק
יָד-יָמִין יוֹאָב, בְּזִקְנוֹ עֲמָשָׂא--לְנִשֵּׁק-לוֹ.

9 And Joab said to Amasa: 'Is it well with thee, my brother?' And Joab took Amasa by the beard with his right hand to kiss him.

י וַעֲמָשָׂא לֹא-נִשְׁמַר בְּחֲרָב אֲשֶׁר בְּיַד-יוֹאָב, וַיַּכֵּהוּ בָּהּ
אֶל-הַחֲמֹשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מַעֲיוֹ אַרְצָה וְלֹא-שָׁנָה לוֹ--וַיָּמָת;
וַיּוֹאָב, וְאַבִּישַׁי אָחִיו, רָדְפוּ, אַחֲרָיו שֶׁבַע בָּן-בְּכָרִי.

10 But Amasa took no heed to the sword that was in Joab's hand; so he smote him therewith in the groin, and shed out his bowels to the ground, and struck him not again; and he died. And Joab and Abishai his brother pursued after Sheba the son of Bichri.

David and Shlomo

4. I Divrei Hayamim 22:7-17

ז וַיֹּאמֶר דָּוִד, לְשִׁלְמֹה: בְּנֹו (בְּנִי) -- אֲנִי הָיָה עִם-לִבְבִי, לְבַנּוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי.

7 And David said to Solomon: 'My son, as for me, it was in my heart to build a house unto the name of the LORD my God.

ח וַיְהִי עָלַי דְּבַר-יְהוָה, לֵאמֹר, דָּם לָרַב שָׁפַכְתָּ, וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ: לֹא-תִבְנֶה בַּיִת, לְשָׁמִי--כִּי דַמִּים רַבִּים, שָׁפַכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי.

8 But the word of the LORD came to me, saying: Thou hast shed blood abundantly, and hast made great wars; thou shalt not build a house unto My name, because thou hast shed much blood upon the earth in My sight.

ט הִנֵּה-בֶן נוֹלָד לָךְ, הוּא יְהִי אִישׁ מְנוּחָה, וְהִנֵּיחוּתִי לוֹ מִכָּל-אוֹיְבָיו, מִסָּבִיב: כִּי שִׁלְמֹה יְהִי שְׁמוֹ, וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אָתָּן עַל-יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו.

9 Behold, a son shall be born to thee, who shall be a man of rest; and I will give him rest from all his enemies round about; for his name shall be Solomon, and I will give peace and quietness unto Israel in his days.

י הוּא-יִבְנֶה בַּיִת, לְשָׁמִי, וְהוּא יְהִי-לִי לְבֶן, וְאֲנִי-לוֹ לֵאב; וְהִכִּינוֹתִי כִסֵּא מַלְכוּתוֹ, עַל-יִשְׂרָאֵל--עַד-עוֹלָם.

10 He shall build a house for My name; and he shall be to Me for a son, and I will be to him for a father; and I will establish the throne of his kingdom over Israel for ever.

יא עֲתָה בְנִי, יְהִי יְהוָה עִמָּךְ; וְהִצַּלְתָּ, וּבָנִיתָ בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כַּאֲשֶׁר, דִּבֶּר עֲלֶיךָ.

11 Now, my son, the LORD be with thee; and prosper thou, and build the house of the LORD thy God, as He hath spoken concerning thee.

יב אַךְ יִתֶּן-לָךְ יְהוָה שֵׁכֶל וּבִינָה, וַיְצַוְךָ עַל-יִשְׂרָאֵל, וּלְשִׁמּוֹר, אֶת-תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

12 Only the LORD give thee discretion and understanding, and give thee charge concerning Israel; that so thou mayest keep the law of the LORD thy God.

יג אַז תִּצְלִיחַ--אִם-תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה עַל-יִשְׂרָאֵל; חֲזַק וְאַמֵּץ, אֶל-תִּירָא וְאֶל-תַּחַת.

13 Then shalt thou prosper, if thou observe to do the statutes and the ordinances which the LORD charged Moses with concerning Israel; be strong, and of good courage; fear not, neither be dismayed.

יד וְהִנֵּה בְּעֵינַי הִכִּינוֹתִי לְבַיִת-יְהוָה, זָהָב כְּפָרִים מְאֹד--אֶלְף וְכֶסֶף אֶלְף אֶלְפִים כְּפָרִים, וְלִנְחָשֶׁת וְלַבְרָזֶל אֵין מִשְׁקָל, כִּי לָרַב הָיָה; וְעֵצִים וְאַבְנִים הִכִּינוֹתִי, וְעֲלֵיהֶם תּוֹסִיף.

14 Now, behold, in my straits I have prepared for the house of the LORD a hundred thousand talents of gold, and a thousand thousand talents of silver; and of brass and iron without weight, for it is in abundance; timber also and stone have I prepared; and thou mayest add thereto.

טו וְעַמָּד לָרַב, עֹשֵׂי מְלָאכָה--חֲצַבִּים, וְחָרְשֵׁי אֲבֹן וְעָץ; וְכָל-חָכֵם, בְּכָל-מְלָאכָה.

15 Moreover there are workmen with thee in abundance, hewers and workers of stone and timber, and all men that are skillful in any manner of work;

טז לְזָהָב לְכֶסֶף וְלִנְחָשֶׁת וְלַבְרָזֶל, אֵין מִסְפָּר; קוּם וַעֲשֵׂה, וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ.

16 of the gold, the silver, and the brass, and the iron, there is no number. Arise and be doing, and the LORD be with thee.'

יז וַיִּצַו דָּוִד לְכָל-שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל, לַעֲזֹר לְשִׁלְמֹה בְּנֹו. {ס}

17 David also commanded all the princes of Israel to help Solomon his son: {S}

Sanctuary!

5. I Melachim 2:28-34

כח וְהַשְׂמֵעָה, בָּאָה עַד-יֹאָב, כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרָי אַדְּנִיָּה, וְאַחֲרָי אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה; וַיָּנֶס יוֹאָב אֶל-אֹהֶל יְהוָה, וַיִּחַזַּק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

28 And the tidings came to Joab; for Joab had turned after Adonijah, though he turned not after Absalom. And Joab fled unto the Tent of the LORD, and caught hold on the horns of the altar.

כט וַיִּגַד לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה, כִּי נָס יוֹאָב אֶל-אֹהֶל יְהוָה, וְהִנֵּה, אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ; וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת-בְּנֵיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע, לְאָמַר--לֵךְ פְּגַע-בּוֹ.

29 And it was told king Solomon: 'Joab is fled unto the Tent of the LORD, and, behold, he is by the altar.' Then Solomon sent Benaiah the son of Jehoiada, saying: 'Go, fall upon him.'

ל וַיָּבֵא בְנֵיָהוּ אֶל-אֹהֶל יְהוָה, וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ צָא, וַיֹּאמֶר לֹא, כִּי פֹה אָמוּת; וַיֵּשֶׁב בְּנֵיָהוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּבָר לְאָמַר, כֹּה-דָבָר יוֹאָב וְכֹה עָנָנִי.

30 And Benaiah came to the Tent of the LORD, and said unto him: 'Thus saith the king: Come forth.' And he said: 'Nay; but I will die here.' And Benaiah brought back word unto the king, saying: 'Thus said Joab, and thus he answered me.'

לא וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דָּבָר, וּפְגַע-בּוֹ, וּקְבֹרְתוֹ; וְהִסִּירְתָּ דָמַי חַנָּם, אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב, מֵעָלַי, וּמֵעַל בֵּית אָבִי.

31 And the king said unto him: 'Do as he hath said, and fall upon him, and bury him; that thou mayest take away the blood, which Joab shed without cause, from me and from my father's house.'

לב וְהָשִׁיב יְהוָה אֶת-דָּמוֹ עַל-רֹאשׁוֹ, אֲשֶׁר פָּגַע בְּשָׁנֵי-אֲנָשִׁים צְדִיקִים וְטָבִים מִמֶּנּוּ וַיַּהַרְגֵם בַּחֶרֶב--וְאָבִי דָוִד, לֹא יָדָע: אֶת-אַבְנֵר בֶּן-נֵר שֶׁר-צָבָא יִשְׂרָאֵל, וְאֶת-עַמְשָׂא בֶן-יֶתֶר שֶׁר-צָבָא יְהוּדָה.

32 And the LORD will return his blood upon his own head, because he fell upon two men more righteous and better than he, and slew them with the sword, and my father David knew it not: Abner the son of Ner, captain of the host of Israel, and Amasa the son of Jether, captain of the host of Judah.

לג וְשָׁבוּ דַמֵּיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאָב, וּבְרֹאשׁ זֶרְעוֹ לְעֹלָם; וְלִדְוִד וּלְזֶרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכִסְאוֹ יְהִיה שְׁלוֹם, עַד-עוֹלָם--מֵעַם יְהוָה.

33 So shall their blood return upon the head of Joab, and upon the head of his seed for ever; but unto David, and unto his seed, and unto his house, and unto his throne, shall there be peace for ever from the LORD.'

לד וַיַּעַל, בְּנֵיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע, וַיִּפְגַּע-בּוֹ, וַיִּמָּתֵהוּ; וַיִּקְבֹּר בְּבֵיתוֹ, בַּמִּדְבָּר.

34 Then Benaiah the son of Jehoiada went up, and fell upon him, and slew him; and he was buried in his own house in the wilderness.

6. Shmos 21:14

יד וְכִי-יָזַד אִישׁ עַל-רֵעֵהוּ, לְהַרְגוֹ בְּעָרְמָה--מֵעַם מִזְבְּחִי, תִּקְחֶנּוּ לְמוֹת. {ס}

14 And if a man come presumptuously upon his neighbour, to slay him with guile; thou shalt take him from Mine altar, that he may die. {S}

7. Mishna Torah, Hilchos Rotzeiach 5:14

יֵכֵן מִי שֶׁקָּלְטוּ הַמַּזְבֵּחַ אִין מִנִּיחִין אוֹתוֹ שֶׁם אֵלָא מוֹסְרִין [לו] שׁוֹמְרִין וּמַגְלִין אוֹתוֹ לְעִיר מְקַלְטוֹ. בְּמָה דְבָרִים אֲמוּרִים בְּמַחֲיֵב גְלוּת. אֲבָל מִי שֶׁפָּחַד מִן הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּא יַהַרְגֵנוּ בְּדִין הַמַּלְכוּת אוֹ מִבֵּית דִּין שֶׁלֹּא יַהַרְגוּהוּ בְּהוֹרָאת שְׁעָה וּבְרַח לְמַזְבֵּחַ וְנִסְמַךְ לוֹ וְאֶפְלוּ הִיָּה זָר הָרִי זֶה נִצָּל וְאִין לֹקְחִין אוֹתוֹ מֵעַם הַמַּזְבֵּחַ לְמוֹת לְעוֹלָם. אֵלָא אִם כֵּן נִתְחַיֵּב מִיִּתֵת בֵּין דִּין בְּעֵדוֹת גְּמוּרָה וְהִתְרָאָה כִּשְׂאָר כָּל הַרְוֵגֵי בֵּית דִּין תַּמִּיד